

עמ"ת 43365/09/17 - ראיד מחאג'נה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 43365-09-17 מחאג'נה(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארז פורת
עורך	ראיד מחאג'נה (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום הכולל ארבעה אישומים: האחד עניינו תמיכה בהתאחדות בלתי מותרת, לפי סעיפים 185(ז) ו-185(ו), כשעל פי פרטי האישום הזה, בשלוש הזדמנויות שונות התבטא העורר בעל פה או בכתב כי התנועה האיסלאמית, חרף כך שהוצאה זה מכבר אל מחוץ לחוק, ממשיכה להתקיים. באחת ההזדמנויות אף חתם על מסמך בפייסבוק בשם "כבוד התנועה האיסלאמית".

שלושת פרטי האישום האחרים, עניינם הסתה לטרור, לפי סעיף 24(ב) לחוק המאבק בטרור; המדובר בנאומים שנשא העורר בתאריכים 21/07/17, 27/07/17 ו-28/07/17 בפני קהל רב, ובהם, על פי הנטען, שולבו דברי הסתה לטרור כמפורט בכתב האישום.

בד בבד עם הגשת כתב האישום עתרה המשיבה למעצרו הממשי של העורר על רקע המסוכנות הטמונה בהתבטאויותיו, בשים לב לאווירה הציבורית בה נאמרו- בימי עימותים באיזור מסגד אל אקצה-ולמעמדו ולהשפעתו בקרב האוכלוסייה המוסלמית. בבקשת המעצר הוצבע על עברו הפלילי של העורר בעבירות דומות.

2. בית המשפט קמא (בתיק מ"ת 49371-08-17, כב' השופטת בוגדאנוב), בחן את מסכת הראיות שבידי המשיבה, והגיע לכלל דעה כי לגבי פרט האישום השלישי הוצגה תשתית ראייתית לכאורית, כי לפרט האישום השני תשתית ראייתית לאישום אחר, שעניינו הסתה לאלימות, ולפרט האישום הראשון נמצאה תשתית ראייתית באשר לשתיים משלוש ההזדמנויות שבהם אוזכרה התנועה האיסלאמית על ידי העורר. עוד נקבע כי פרט האישום הרביעי אינו נתמך בראיות לכאוריות מספקות.

בשלב השני נפנה בית משפט קמא לבחון אם המעשים שלהם נמצאה תשתית ראייתית לכאורית, מקימים עילת מעצר. לעניין זה נקבע כי בשים לב לנסיבות אמירת הדברים שצוטטו בפרט האישום השלישי - הלוויית המחבלים

שביצעו פיגוע בהר הבית ימים מספר לפני מועד אותו נאום- ולתוכן הדברים שכלל אהדה ותמיכה במעשה הטרור ובהמשכם של מעשים מעין אלה, וכן ל"מיהותו" של העורר ולעברו הפלילי, הרי שבכל אלה נקבע כי יש כדי להקים עילת מעצר שעניינה סיכון ביטחון הציבור. צוין כי בשל מעמדו החברתי - דתי, יהיה קושי באיתור חלופת מעצר בענין העורר, מה גם ש"חלופה כזו אף לא הוצעה על ידי המשיב" (הוא העורר כאן).

3. העורר סבור כי אין האמירות וההתבטאויות שיוחסו לו מגלות כל עבירה וכי מדובר בהוצאת דברים מהקשרם הדתי הנכון. בחינת המשמעות הנכונה, כך נטען, נוטלת כל פליליות מאמירות כאמור. העורר לא חלק על עצם אמירת הדברים, הגם שתרגומן המדויק של האמירות, כפי שנוסח בכתב האישום, היה שנוי במחלוקת מסוימת.

המשיבה עתרה לדחיית הערר, כשנטען כי להשקפת המשיבה, שגה בית המשפט קמא משלא קבע כי בידי המשיבה תשתית ראייתית לכאורית לכלל האישומים וכי ככל שהעורר חולק על תרגומם של הדברים, היה עליו להציג תרגום מקצועי ואובייקטיבי מטעמו, שניתן יהיה להתייחס אליו, ולעניין זה אין די בהסתייגויות בלתי מבוססות מהתרגום שבתיק הראיות.

4. בחנתי את האמירות המיוחסות לעורר על פי תמלולי הדרשות כמופיע בתיק הראיות (מסמכים המסומנים מ-55, מ-56 ו-6). בשלב זה, תרגום זה הוא הבסיס העובדתי היחיד הקיים בפני. אני סבור כי מכלול הדברים שנאמרו וכמו גם שילוב המילים המסמלות פגיעה, הרג ודם, על רקע נסיבות אמירתם - ימי עימותים אלימים בירושלים, ובצירוף מיהותו של העורר, כל אלה מבססים לכאורה את האישומים המיוחסים בפרטי האישום 2-4, שעניינם הסתה למעשי טרור. העורר מנסה אומנם לשוות לדבריו ביטוי של קיום מצווה דתית. הפכתי את האמירות המיוחסות שוב ושוב ולא מצאתי בהן אלא עידוד ותמיכה כלפי אלה שבחרו להתעמת עם כוחות הביטחון באיזור הר הבית, תוך שהעורר מציין כי הוא מברך את מי שמתעמת כאמור ואינו חושש להיפצע, ולשפוך את דמו.

העורר מוסיף ומונה את מספר הפצועים באותם עימותים ומציין שדמם הטהור נשפך. דברי ברכה אלה הינם עידוד ישיר להמשך מעשי הטרור באצטלה כי הדבר נכון וראוי מהפן הדתי. לשון אחר: העורר, שהינו בר סמכא בפן הדתי נתן הכשר ואף ציווי הלכתי למעשי האלימות ולהמשכם. אין בין דבריו ובין קיום מצווה של תפילה או נוכחות במסגדי הר הבית לצורך תפילה, ולא כלום והדבר מוחזר היטב מתוכנם הפשוט של הדברים ואין המקרא יוצא מידי פשוטו.

הדברים הולכים ומוקצנים בציטוטים הנוספים המיוחסים, שכולם אינם אלא קריאה לקהל שומעיו של העורר לפיה מי שמתעמת באלימות עם כוחות הביטחון באופן שיביא לשפיכת דמו, מבצע דבר נעלה שהעורר סבור כי אין נעלה ממנו.

5. בית המשפט קמא ראה להדגיש את הרקע לאמירות שנאמרו כמפורט באישום השלישי, בהלוויית

המחבלים: טרם אמירת הדברים ניתן לראות ירי של זיקוקים במקום וקולות של נקמה לצד הבטחה מצד הנוכחים להמשיך ולאחוז בדרכם של המחבלים שגופותיהם הונחו בפני הקהל. אכן, בעת שהעורר נאם השתרר שקט; לא היה זה שקט של הרגעה אלא "קול ענות חלושה", שמטרתו לאפשר האזנה לכל אמירת שיטנה שיצאה מפיו של העורר.

6. תיק החקירה זימן לא רק השערות בשאלה אם דברי העורר טומנים בחובם "אפשרות ממשי לעשיית מעשה טרור" כדרישת המחוקק בסעיף 24 לחוק המאבק בטרור; בתיק הראיות הובא עניינו של מאזין אחד, שבין היתר החליט לבצע פיגוע ואף יצא כדי לבצעו, אחר ששולהב מדברי העורר. לדברים שאמר העורר כאמור בפרט האישום השני, קשר תוכני לפיגוע שארע בישוב חלמיש באותו היום ממש, כמה שעות אחר שהעורר נאם, כאשר המפגע באותו מקרה ציין בהודעה שפרסם טרם צאתו לפיגוע, כי זהו פיגוע למען "אל אקצה" (מסמך מ-61 בתיק).

הנה כי כן, לעידוד שיצא מפיו של העורר תוצאות ממשיות בגרימת מעשי טרור נוספים והפוטנציאל הטמון בדברים, למרבה הצער, אף מצא מימוש ממשי.

7. תמים דעים אני עם הערכאה קמא כי ההתבטאויות המיוחסות לעורר, במעמדו, יוצרות סיכון מוחשי לשלום הציבור, סיכון שכאמור אף התממש ואין לדעת היכן יעצור נחשול העידוד להמשך מעשי טרור נוספים שיצר העורר בהבל פיו.

העורר שב על דבריו נוטפי הדם שוב ושוב בסיטואציה ציבורית מתוחה ונפיצה, ובכך גילה על עצמו כי הוא מסוכן לשלום הציבור, והדברים נכונים יותר שעה שלעורר עבר פלילי עשיר בעבירות דומות ומתברר כי אינו ירא את רשויות החוק וכי הוא שב ומשתלח בשלטון וברשויות הביטחון באופן המעודד הלכה למעשה מעשי טרור נוספים כלפיהם.

ההליכים הפליליים שננקטו נגד העורר לרבות לאחרונה, לא הביאוהו לרסן חרצובות לשונו, תוך שליחת תבערה ודם במרקם היחסים שבין החברה הערבית ליהודית במדינת ישראל.

8. בנסיבות האמורות ובוודאי עת קבעתי כי למשיבה ראיות לכאורה לאישומים 2-4 לא ראיתי עילה להתערבות בהחלטת הערכאה קמא ובתוצאה לפיה הורתה על מעצרו הממשי של העורר עד תום ההליכים.

העורר ציין בדיון בערר כי אין לו כל עניין בחלופת מעצר ומשכך ונוכח המסוכנות הגבוהה המקופלת בהתבטאויותיו ובתוצאותיהן, ראיתי לדחות את הערר.

העורר יותר במעצר ממשי עד תום ההליכים כקביעת הערכאה קמא.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.